

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 31

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

10 Αυγούστου 2025

«Φύτεμα Κυρίου εις δόξαν» (Ησαΐου 61,3)

Ο μεγαλοφωνότατος Προφήτης Ήσαΐας, αγαπητοί αδελφοί, σημειώνει στο βιβλίο του: «Οί νέες γενεές θά ὀνομασθοῦν γενεές δικαιοσύνης· φυτεία, τήν ὁποίαν ἐφύτευσεν ὁ Κύριος, πρὸς δόξαν Του». Ὁ σοφός Σολομών γράφει στό ἱερό του βιβλίο: «Ἐλα κοντά ἀπό ἐμένα, ἀκολούθησε τόν δρόμον, τόν ὁποῖον ἐγώ σοῦ χαράσω, καί ἔτσι θά μπορέσεις νά κτίσεις τό σπίτι σου» (Παροιμ. 24,27).

Στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, στήν Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή του λέγει: «Εἴμαστε συνεργάτες τοῦ Θεοῦ στό ἔργο Του, πού ἀποβλέπει στή σωτηρία σας (3,9). Συνεργός εἶναι ἐκεῖνος πού μαζί μέ κάποιον ἄλλο ἐργάζεται τό ἴδιο ἔργο. Ὁ Θεός ὡς Δεσπότης, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ὑπηρέτες, ἔγιναν συνεργοί τοῦ Θεοῦ στό ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Κάθε χριστιανός εἶναι συνεργός τοῦ Θεοῦ καί καλεῖται νά συνεργήσει στήν αὔξηση τῆς πνευματικῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, προσκαλώντας καί ἄλλους σέ αὐτή. Ἀνυπολόγιστη ἡ τιμή πού μᾶς κάνει ὁ Θεός. Τούς ἱερεῖς κάνει ἀγωγούς τῆς ἁγιαστικῆς χάριτός Του. Τούς γονεῖς κάνει συνδημιουργούς Του. Ὅμιλεῖ μέ τό στόμα τῶν διδασκάλων. Μᾶς θεραπεύει μέ τή σοφία τῶν ἰατρῶν. Χρησιμοποιεῖ τόν ἕνα γιά τή σωτηρία τοῦ ἄλλου. Τόν φτωχό γιά τή σωτηρία τοῦ πλουσίου. Τόν ἀσθενῆ γιά τήν σωτηρία τοῦ ὑγιῆ. Κύριος καί Δεσπότης Ἐκεῖνος καί ἐμεῖς ὅλοι ἐργάτες στόν ἀμπελώνα Του καλεσμένοι νά καλλιεργήσουμε τή γῆ τῆς ψυχῆς. Γεωργός εἶναι ὁ Θεός. Χωράφι εἶναι ἡ καρδιά μας. Σπόρος ὁ Θεῖος Λόγος. Ὁ Θεός φύτευσε στήν καρδιά μας τόν λόγο τῆς πίστεως, τόν ὁποῖο ὀφείλουμε νά διαφυλάξουμε στά βάθη της καί νά τόν προστατεύσουμε ἀπό τά ἀρπακτικά ὄρνεα τῶν δαιμονικῶν ἀμφισβητήσεων. Κάθε χωράφι θέλει φροντίδα, γιά νά μήν καταντήσει χέρσο. Κάθε ψυχή θέλει σκάψιμο αὐτογνωσίας, ὄργωμα ταπεινώσεως, πότισμα μετανοίας,

περίφραξη ἐγκράτειας παθῶν, λίπανση φιλανθρωπίας, ἐπαγρύπνηση προσευχῆς, θερμότητα ἀγάπης, ζῆλο ἐργατικότητος. Ἡ ζωὴ μας εἶναι μὲν φθαρτὴ, ἔχει ὅμως τὴν ἀφθαρτὴ καὶ αἰώνια ψυχὴ πού τὴν μεταβάλλει σὲ παράδεισο, σὲ φυτεία οὐράνια. Μὲ τὴ δύναμη τῆς Θείας Χάριτος ἡ καρδιά μας μεταβάλλεται σὲ ἀμπελώνα, ὁ ὁποῖος παράγει τὸ κρασί τῆς Θείας ἀγάπης.

Σκοπὸς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἶναι νὰ διδάξει ὅτι ὅλοι οἱ πιστοί, τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει νὰ ζοῦμε ἐνωμένοι σφιχτά καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέπουμε σχίσματα καὶ διαιρέσεις. Οἰκοδομὴ Θεοῦ εἴμαστε, δεμένοι καὶ θεμελιωμένοι ἐπάνω στὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο, τὸν Ἰησοῦν Χριστό. Ἀσάλευτη καὶ ἀκλόνητη εἶναι αὐτὴ ἡ οἰκοδομὴ, γιατί πρῶτα οἰκοδομήθηκε ἀπὸ τὸ Σοφὸ Ἀρχιτέκτονα, ὁ ὁποῖος τοποθέτησε κάθε πέτρα στὴν κατάλληλη θέση καὶ χρησιμοποίησε ὑλικά πού ἔδεσαν τὸ ὅλο οἰκοδόμημα. Κάθε προσπάθεια πνευματικῆς οἰκοδομῆς δὲν εὐωδοῦται ἂν στηριχθεῖ σὲ εὐτελεῖς σκοπιμότητες ἢ ἂν ἔχει ὡς παράδειγμα ἐπιφανειακὲς ἀρετὲς πού εὐκόλα συντρίβονται στὸν πρῶτο πειρασμό. Τό ὅτι ἡ πέτρα τῆς πίστεως εἶναι τὸ πρῶτο καὶ καλύτερο ὑλικό τῆς οἰκοδομῆς τὸ βλέπουμε στὴν ὁμολογία τοῦ Πέτρου καὶ στὴν ἀπάντησιν τοῦ Χριστοῦ: «Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν» (Ματθ. 16,18). Κάθε αἰρετικός, πού οἰκοδομεῖ τάχα ψυχές, ἐτοιμάζει μιὰ οἰκοδομὴ πού θὰ καταρρεύσει, γιατί δὲν εἶναι θεμελιωμένη μὲ τὴν ἰσχύ τῆς ἀληθοῦς πίστεως καὶ τῆς Θείας Χάριτος.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς σημειώνει: Τὸν Τριαδικό Θεό μόνο νὰ ἀγαπήσεις καὶ νὰ λατρεύσεις μὲ ὅλη σου τὴ διάνοια, μὲ ὅλη σου τὴν καρδιά καὶ μὲ ὅλη τὴ δύναμή σου (Δευτερ. 6,5). Καὶ νὰ ἔχεις τὰ λόγια Του καὶ τὰ προστάγματά Του στὴν καρδιά σου, στό νὰ τὰ πράττεις, νὰ τὰ μελετᾶς καὶ νὰ μιλᾶς γι'αὐτά. Αὐτός θὰ σοῦ δώσει δύναμη.

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος θὰ πει: Αὐτός πού πλουτίζει ἐν Θεῷ ἔγινε ὁ λύχνος τοῦ Εὐαγγελίου· αὐτός πού φωτίζει ὅσους ἀγάλλονται μέσα στό εὐαγγελικό φῶς. Εἶναι πλέον ἢ ζύμη τῆς Χάρης πού εἶναι ἕτοιμη νὰ ζυμώσει ὅλο τὸ φύραμα πού βρῖσκεται κοντά της. Ἀναδείχθηκε τὸ ἀλάτι τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ συντηρήσει καὶ νὰ δώσει νόημα ζωῆς.

Ο Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ανακεφαλαιώνει: Ἡ Ἐκκλησία εἶναι πνευματική «οἰκοδομή». Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Χριστός εἶναι πανταχοῦ παρών: Αὐτός εἶναι καί ἡ ἀποστολικότης τῶν Ἀποστόλων, καί ἡ προφητικότης τῶν Προφητῶν, καί ἡ ἀγιότης τῶν Ἁγίων, καί ἡ πίστις τῶν πιστευόντων, καί ἡ ἀγάπη τῶν ἀγαπώντων, καί ἡ δικαιοσύνη τῶν δικαίων, καί ἡ ταπείνωσις τῶν ταπεινῶν. Αὐτός εἶναι τά πάντα ἐν πᾶσι εἰς κάθε ἕναν ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται καί σώζεται. Οἱ χριστιανοί εἶναι «λίθοι ζῶντες», (σύν)οικοδομούμενοι εἰς τήν πνευματικὴν οἰκοδομήν τῆς Ἐκκλησίας.

Χριστιανοί μου,

«Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί»! διαλαλεῖ σήμερα ὁ μακάριος Παῦλος. Κάθε ἐργάτης τῆς Ἐκκλησίας εἶναι συνεργάτης τοῦ Θεοῦ! Ἐργάζεται στό «γεώργιο» καί τήν «οἰκοδομή» τοῦ Θεοῦ πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ἐργαζόμαστε κάτω ἀπό τίς διαταγές Του. Ἄσκοῦμε τό ἀποστολικό μας ἔργο κάτω ἀπό τό βλέμμα Του καί μέσα στά πλαίσια τοῦ ἁγίου θελήματός Του. Ἐκεῖνος εἶναι ὁ Κύριος τοῦ ἔργου (Α' Κορ. 15,58·16,10). Ἐμεῖς εἴμαστε τά ὄργανα καί οἱ ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ, πού καλούμαστε νά ἀναδειχθοῦμε «σκεύη ἐκλογῆς» (Πράξ. 9,15), «ἡγιασμένα καί εὐχρηστα τῷ Δεσπότη, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν ἠτοιμασμένα» (Β' Τιμ. 2,21). Ἄς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι «ἐκάστου τό ἔργον φανερόν γενήσεται» (6,13) καί «μισθόν λήψεται» (6,14). Ἐπομένως, ἄς προσέχουμε πολὺ πῶς ἀσκοῦμε τό ἔργο τοῦ Θεοῦ πού ἀναλάβαμε νά διακονήσουμε· «ἕκαστος βλεπέτω πῶς οἰκοδομεῖ» (6,10).

Ἀδελφοί μου,

ὑπάρχει μεγάλη ἀνάγκη σήμερα γιά οἰκοδομή ψυχῶν. «Ὡλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπό τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων» (Ψαλμ. 11,2). Λιγότεψε ἡ πίστις, ἔγινε χλιαρὴ καί ἀδύνατη σήμερα στοὺς ἀνθρώπους. Οἱ αἰρετικοὶ κάνουν θραύση. Ἐμεῖς τί πράττουμε; Ἄς δίδουμε, λοιπόν, τήν μαρτυρία τῆς πίστεως ἀσκανδάλιστα, ὑπεύθυνα καί ἐποικοδομητικά, μαζί μέ τήν γλυκὴ λύρα τοῦ χριστιανοῦ ποιητῆ: «Χτίστες κι ἐμεῖς...Εἶν ὁ Χριστός μας στό πλευρό μας! ...Χιλιάδες γύρω μᾶς χαζεύουν, ἄλλοι γελοῦν καί ἄλλοι παινεύουν... Ὅλοι μέ κέφι ἄς ἐργασθοῦμε καί μέ χαρά ἄς ἀγωνιστοῦμε... Ἐκεῖνος εἶναι πού γεμίζει καί πλούσια δύναμη μᾶς δίνει!» **ΑΜΗΝ!**